

Posudek oponenta na bakalářskou práci Julie Šimůnkové „Systematická literární rešerše vztahu mezi hodnocením tělesné a obličejové atraktivity“

Bakalářská práce Julie Šimůnkové se mi nehodnotí snadno. Na jednu stranu jde o dobře promyšlený a systematicky zpracovaný text, co se týče teoretické části. Na straně druhé je problémem téma, metoda a rozsah práce. S ohledem na rozsah svých následujících výtek, které se mi bohužel jeví poměrně závažné, práci sice **doporučuji k obhajobě před příslušnou komisí**, ale nemohu doporučit lepší hodnocení než „**dobře.**“

Co se týče tématu práce, shledávám jako problematické už to, nakolik se mívá s oborem *Studium humanitní vzdělanosti*, v jehož rámci je obhajována. Přestože autorka uznává, že „určité aspekty soudů atraktivity mohou být kulturně podmíněné“ (s. 11)—což je tedy dosti slabě řečeno—zaměřuje se výhradně na biologickou podstatu aktraktivity, a práce nemá žádný společenskovední, natož humanitní rozměr (mimochodem s obraty jako „kvalita jedince“ (s. 17 i jinde) by se kdejaký humanista asi smířoval dost těžko). Zadruhé je téma vymezeno (nebo alespoň pojato: viz předchozí) natolik úzce, že v empirické části, která má pouhých 7 stran, vlastně není moc co zpracovávat.

Navzdory tomu, že teoretická část práce je podle mého názoru zpracována pěkně, dochází pak následně k citelné asymetrii mezi teoretickou a empirickou částí, i poddimenzovanému rozsahu celého předkládaného textu. Bez seznamu literatury má práce nějakých 8 000 slov, tedy cca 32 normostran, což je cca o 10 méně, než je obvyklé. Rozsah je ve výsledku opticky nafouknutý rozsáhlými přílohami, které jsou ovšem tak špatně naformátované, že se stejně nedají číst.

Finální výtka je metodologická. Netýká se při tom toho, že by snad autorka špatně sledovala postup předepsaný PRISMA checklistem, ale toho, že nedokázala dostatečně kreativně reagovat na to, že její metoda není s to vyprodukovat náležitě výživný obsah, aby bakalářskou práci bez neshody utáhla. Přiznám se, že postrádám jakoukoli expertízu v oblasti rešeršních

metod, ale dokážu si laicky představit, že—konfrontován nedostatkem nalezené literatury—odvrhnu svěrací kazajku checklistu a pustím se dobrodružně de experimentování s jinými postupy hledání literatury, nebo dokonce do modifikace výzkumného záměru. Proč neprojt i jiné databáze než WoS a PubMed? Více neexperimentovat s klíčovými slovy? Nevyužit nástroje jako Connected Papers? Třeba by nic z toho nefungovalo, ale i popis neúspěchů by pomohl práci dodat užitečný obsah a ukázal, že autorka se snažila nedostatek nalezené zdrojové literatury systematicky řešit.

Jinak má práce již jen několik drobnějších závad. Patří k nim špatně naformátovaný obsah a přílohy, místy neobratné vyjadřování („preference určitých znaků jedním pohlavím (u savců zpravidla ženským)“ (s. 16)), nebo hrbolaté využití cizích slov (např. predikátor místo prediktoru, s. 10). Využitá literatury je velké množství a odkazována je správně.

Dotaz: Dá se zdatnost (fitness) definovat nezávisle na atraktivnosti? Na s. 17 se zdá, že ano, ale v širším kontextu se naopak jeví, že atraktivnost je důležitou složkou fitness. Jak to tedy je?

V Praze 24. 8. 2023,

Petr Špecián, Ph.D.